

Nr. 53 (10501) * 2022 m. liepos 23 d., šeštadienis

Kaina - 0,45 Eur

Šiandien – mėnulio delčia. Saulė teka 5 val. 12 min. Leidžiasi 21 val. 38 min. Dienos ilgumas – 16 val. 26 min. Vardadienius švenčia Apolinaras, Palius, Palys, Tarvilas, Brigita, Roma, sekmadienį – Dargvainas, Dargvielė, Kristina, Živilė, pirmadienį pasveikinkite Kristupus, Kristoforus, Jokūbus, Valimantus, Valimantes, antradienio vardadienai – Aneta, Anė, Daugina, Daugintė, Egidras, Milė, Ona, Onė, Jokimas, Joakimas.

Liepos 25 – Jokūbinės, Nuobaigas. Liepos 26 – Šv. Ona, Pabaigtuvės; Šv. Joakimas; Jūros diena.

Lietuvių parama Ukrainai – didžiausias skausmas Kremliaus galvoms? 2 p.

Duona – net ne daiktavardis, ji – absoliučiai viskas, ji – mūsų lietuviškieji genai 2-8 p.

„Dabar tikiu, kad svajonėms nėra ribų!“ 3-5 p.

„Kur Nemuno mėlynas kelias“ 6 p.

Kūrybinis susitikimas su rašytoju Virgiu Šildausku 4 p.

Prie Ringio ir Peršékės: Balbieriškis atšventė 520-ąsias miestelio metines

Liepos 15-17 dienomis gyvenimas Balbieriškyje virte virė – 520-ojo jubiliejaus proga gyventojus ir miestelio svečius džiugino įvairūs renginiai.

Konferencija „Balbieriškiui 520“

Šeštadienį Balbieriškio kultūros ir laisvalaikio centre vyko konferencija „Balbieriškiui 520“. Ji prasidėjo naujausios kraštiečio žurnalisto ir politikos apžvalgininko Česlovo Iškauskos knygos „Lietuvių esame mes gime“ pristatymu. Knygoje aprašomas 26 vienaip ar kitaip su Lietuva susijusių ir ją garsinusiu žmonių istorijos. Tiesa, kaip pristatyte sakė pats autorius, ne visi knygoje aprašyti žmonės yra lietuvių, daugumą žydų tautybės, taip pat lenkai, rusai ar totoriai. „Kai kurie tie žmonės yra gyvenę Lietuvoje, kai kurių tiktais protėviai yra kilę iš Lietuvos, kiti pabėgę, sakykim, daugelis žydų“, – kalbėjo C. Iškauskas.

Knygoje aprašyti tokie žmonės, kaip – litvakiaiškas šaknis turintis JAV atlikėjas Bobas Dilanas, sekmingai Salvadore gaminantius kavą ir romą LDK didikų giminės palikuonis Alfredas Pacas, taip pat pirmasis mokytas lietuvis Amerikoje – Aleksandras Karolis Kuršius. Vis dėlto knygos tikslas nebuvu sukurti įvaizdį, kad pasaulyje pagarsėje su Lietuva susiję žmonės buvo tik moraliai gerbtinos, teigiamos asmenybės. Tarp 26 žmonių istorijų rasime ir tu, kurie tarnavo Trečiąjam reichui. „Venas iš jų – Martinas Kurmis, kurį Hitlerio žvalgyba siuntė nužudyti Irano šachą, arba Alfredas Helmutas Naujokas, vadovavęs Gleivico operacijai pradėjusiai Antroji pasaulinių karą“, – komentavo knygos autorius. C. Iškauskas teigė, jog medžiagą knygai rinko mažiausiai trejus metus ir stengėsi parinkti nestandardinius faktus, kurie nėra labai plačiai žinomi.

Po knygos pristatymo Balbieriškio tolerancijos centro vadovas, istorikas Vitas Rymantas Sidaravičius glaustai pristatė šimtmecius skaičiuojančią Balbieriškio istoriją – nuo Hanuso Sudormanu, kuriam Lietuvos didysis kunigaikštis ir Lenkijos karalius Aleksandras padovanojo šią žemę, iki šių dienų. Apie šiandienos miestelio gyvenimą išsamiai kalbėjo Balbieriškio seniūnė Sigita Ražanskienė ir Balbieriškio pagrindinės mokyklos direktorius Stasys Valančius.

Džiugias naujienas, apie miesteliu svarbių žmonių išprasmėmą, paskelbė Prienų rajono savivaldybės administracijos direktoriės paduotojas Algiris Marcinkevičius.

„Balbieriškio kraštas, kaip ir vienas Prienų rajonas, yra turtingas žymiai, Lietuvą garsinančiai žmonėmis, istorinėmis asmenybėmis. Būrelis bendraminčiu – Algiris Marcinkevičius, Česlovas Iškauskas,

Justinas Adomaitis, Vitas Rymantas Sidaravičius, Stasys Valančius ir Sigita Ražanskienė inicijuoja knygos išleidimą apie Balbieriškio krašto žmones, jų pasiekimus, nuveikus darbus. Prašome siūlyti žmones, kurie knygoje galėtų būti pristatomi visuomenei. Manome, kad tai galėtų būti įvairių profesijų, įvairaus laikmečio ir amžiaus žmonės: pedagogai, gydytojai, dvasininkai, teisiminkai, kovočiai už laisvę, išeiviai, politikai, verslininkai, menininkai ir t.t.“ – apie iniciatyvą išleisti knygą kalbėjo A. Marcinkevičius.

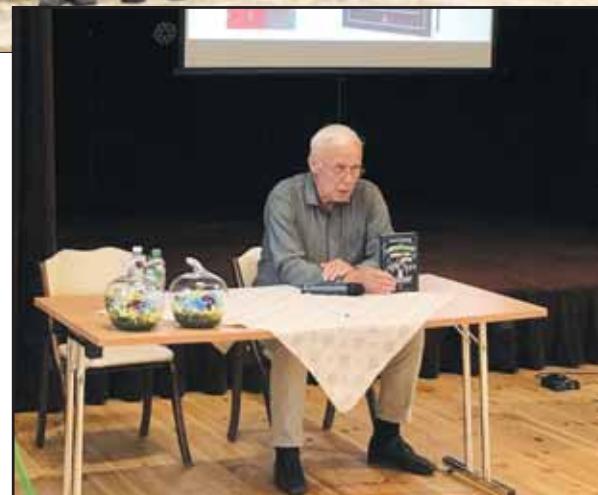
Saltas akmuo paverstas šiltu simboliu

Pavakare gausus žmonių būrys susirinko prie Balbieriškio pradinės mokyklos, kur vyko naujai pastatyto simbolio, skirto miestelio jubiliejui paminėti, atidengimas.

Anot renginio vedėjos, Prienų kultūros ir laisvalaikio centro direktoriaus pavaduotojos kultūrinei veiklai **Ligitos Gediminienės**, paminklinis akmuo yra puiki dovana miestelio bendruomenei, sugrižantiems kraštiečiams ir, žinoma, atvykstantiems svečiams. „Sakoma, jog akmens sugeria vetus, kurioje guli, energija, tad labai džiugu, jog šis didelis riedulys, šiandieną tapęs paminkliniu akmens, ant kurio puikuojasi užrašas „Balbieriškis“ bei miestelio simbolis laivas, parkelio iš miestelio žemų“, – sakė L. Gediminienė.

Paminklinį akmens atidengė idėjos iniciatorius Balbieriškio seniūnijos bendruomenės „Balbieriškis“ pirmininkas **Saulius Narūnas** bei UAB „Unipuras“, pagaminusios laivelį akmens, vadovas **Remigijus Kapčiūnas**. Akmens projektą rengė Prienų kultūros ir laisvalaikio centro dailininkas **Dainius Jurevičius**, sukurti erdvę akmens pastatyti padėjo architektė **Rima Sodaitienė**.

„Igyvendintas projektas „Link Balbieriškio su laiveliu“, tai – projeketas, finansuojamas LR žemės ūkio ministerijos lėšomis bei iš dailies Prienų rajono savivaldybės lėšomis. Bet kas yra finansavimas? Finansavimas yra tik pinigai ir pinigai liktų pinigais, jeigu ne šau-

Česlovas Iškauskas sakė, jog medžiagą knygai rinko mažiausiai trejus metus.

Penktadienį Balbieriškio kultūros ir laisvalaikio centre buvo atidaryta Vilijos Čiapaitės akvarelės darbų paroda „Pakalbintoji...“, o centro prieigose – Jurėitos Vaičiūnaitės darbų paroda „Žiedo trapumas“. Krašto vitrinos nuotrauka

nios komandos darbas, kuris ap jungė bendrai veiklai, bendram projektui“, – atidengus akmens kalbėjo **S. Narūnas**.

Savo kalboje idėjos autorius taip padėkojo komandai, kurios dėka naujas miestelio simbolis išvydo dienos šviesą. „Ačiū visiems už koletyvinį darbą, kuris šaltą akmens pavertė šiltu simboliu, skirtu Balbieriškio miestelio 520 m. jubiliejui paminėti“, – nuoširdžiai dėkojo S. Narūnas.

Laivelį paminkliniam akmens pagaminusios UAB „Unipuras“ vadovas R. Kapčiūnas teigė, kad buvo malonus prisidėti prie šio projekto, ir kilus naujoms, dar gražesnėms idėjoms įmonė pasirengus jas igyvendinti.

Atminti, pamiršti negalima

Atidengus naujų miesto simbolių – paminklinį akmens, šventės svečiai patraukė miestelio skvero link,

kur buvo atidengtas stogastulpis, skirtas tremtiniams ir politiniam kaliniams atminti.

„Šis paminklas kalbės šiu dienų žmonėms ir ateities kartoms apie istorinius įvykius, kurie privertė mūsų tautą kentėti. Tai – paminklas žmonėms, kurie nepasidavė aplinkos įvykiams, išliko drąsūs ir teisini. Jie atliko iškilusiausią tautinę pareigą, jie buvo tikroji tautos sąžinė, tautos dorovės žiedas, tautos dvasios didikai“, – taip pagarbiai apie tremtį patyrusius žmones kalbėjo L. Gediminienė.

Paminklą atidengė Balbieriškio seniūnijos seniūnė **Sigita Ražanskienė** iš Prienų rajono savivaldybės mero pavaduotoja **Loreta Jakinevičienė**, pašventinė Balbieriškio klebonas **Remigijus Veprauskas**. Stogastulpio autorius medžio skulptorius, Prienų krašto garbės pilietis – **Algimantas Sakalauskas**.

Vakarą dauguma susirinkusių patraukė leisti Balbieriškio „Dvaro“ parke, kur šventės svečių laukė atlikėjo Vytauto Šišausko ir grupės „DAR“ koncertai, Dj ėjų – Dj xchiobrys ir Dj Nezzo programos, fakyrų „Hefaistas“ ugnies šou.

Miglė Kalinauskaitė

Autorės nuotraukos

Rytas STASELIS

Lietuvių parama Ukrainai – didžiausias skausmas Kremliaus galvoms?

Nelabai populiari ir visai nemasinės auditorijos, tačiau vyriausybės kontroliuojama interneto svetainė „Bulgarian Military“ (adr. interne – bulgarianmilitary.com) liepos 5-ąją paskelbė žinutę skambiu pavadinimu – „Ukraina pardavė Rusijai dvi 155 milimetro [kalibro] prancūziškas haubicas „Caesar“.

Šios rūšies ginkluotės Prancūzijos valdžia nuo karo š.m. vasario 24 dieną pradžios Ukrainai perdavė tik kelis vienetus. Šiuo metu vyksta derybos, kad galbūt artimiausioje ateityje ukrainiečiai šių haubicų turės bent porą baterijų – 12 vienetų.

Ukrainos kariškių požiūriu – „Caesar“ haubicos yra vienas moderniausių iš užsienio kariuomenės gautų ginklų. Ypač tinka priešbaterinei kovai (kada kovojančios šalys siekia kuo greičiau išžvalgyti, aptikti ir sunaikinti viena kitos artilerijos pozicijas) – ratinė platforma atvyksta, kompiuterio pagalba nusitaiko, automatiškai užsitaiso, atidengia ugnį, sunaikina priešą ir po kelių minučių palieka šaudymo poziciją oponentui nespėjus né atsikotėti.

Tačiau grįžkime prie bulgarų portalų žinutės. Ji – neilga: vos penkių pastraipų, kur penkoje tarsi tarp kitko brūkštėlėta, kad Prancūzijos ginkluotų pajėgų generalinis štabas kategoriskai neigia informaciją apie „parduotas į Rusiją haubicas“.

Idomu būtų pasiklausti mokslininkų, kokią reikšmę turi toji penkta pastraipa žinutėje su vienareikšmiu pavadinimu? Kiek skaitytojų, manančių, kad, norint sužinoti naujinias, užtenka perskaityti žinučių pavadinimą, vargu ligi galo?

Tačiau šiai žingsneliai liepos 5-ąja prasidejusi istorija nesibaigia. Ją savo interneto dienoraštyje išplatina prorusiškai nusiteikęs ukrainiečių tinklestiniukas Anatolijus Šarijus (tas pats, kuriam prieš keletą metų Lietuvos valdžia suteikė politinio pabėgėlio statusą ir legalizavo buvimą Europoje). Žinoma, su nuoroda į informacijos šaltini – NATO šalies vyriausybės kontroliuojamą interneto svetainę. Tada šią antį ištransliuoja kone visa Maskvos kremliaus režimui lojaliai Rusijos žinia-sklaida. Nors ją neigia prancūzai ir ukrainiečiai kariškių.

Atsisuktį galime dar labiau. O kas gyra pirmenis portalas „Bulgarian Military“ paskelbtos informacijos šaltini? Žūrimė – prancūzų advokatas Régis de Castelnau, kuris savo socialinio tinklo „Twitter“ paskyroje birželio 20 d. paskelbė: „Dar viena Macrono pergalė: rusai gavo 2 prancūziškas „Cezar“ haubicas. Šiuo metu jos yra „Uralvagonzavod“ gamykloje Urale, kur yra tyrinėjamos ir gali būti dekonstruotos. Ačiū Macronui, mes mokame [už paramą Ukrainai – RS]“.

Po kelių dienų, birželio 23 d., Rusijos įmonė [Uralvagonzavod] per savo oficialią Telegram tinklo paskyrą ir, cituodama Régis de Castelnau tviterio pranešimą, atsakė: „Sveiki, pone Regisai. Prašome perduoti mūsų padėką prezidentui Macronui už savaeigį ginklų paaukėjimą. Jie, žinoma, nėra aukščiausios kokybės... ne tokie, kaip mūsų MSTA-S (rusų kariuomenės toliausiai savaeigė haubica)! Bet vis tiek tai bus naudinga. Siūskite daugiau...“

Ir galiausiai, dirstelėj į prancūzišką Vikipediją, nesunkiai sužinojome, kad dabar penkiasdešimtį perkopės prancūzas – teisininkas savo karjeros pradžioje tapo vienu iš Prancūzijos komunistų partijos (PKP) teisininkų. Vėliau – ir PKP „Užsienio politikos biuro“ nariu. Neoficialiai dėl bendradarbiavimo su komunistais profesinėje bendruomenėje turėjo „raudonojo barono“ pravarde. Ponas Castelnau 2017 m. atsisakė advokato praktikos ir įniko išimtinai į redakciję veiklą.

Rašydamas žinutę tvityje prancūzinkas nurodė neįvardintus šaltinius Ukrainoje ir Rusijoje. *Summa summarum* – paleido visišką kliedes, kita vertus – idealią žinią apie kvailius prancūzus ir nesažiningus bei korumpuotus ukrainiečius lojaliai p. Putinui auditorijai Rusijoje bei už jos ribų.

Ta prasme būtų velniškai įdomu panasaiai išanalizuoti bene garsiausiai šios savaitės benefitą, kurį sukūrė mūsų Seimo narys Remigijus Žemaitaitis, purvais apiplyses visas garsiausias bei efektyviausias paramą Ukrainai nuo karo pradžios Lietuvoje rinkusias organizacijas ir jų lyderius.

Jau minejau, „Caesar“ – viena efektyvesnių ginklų rūšių, skirta naikinti priešo artileriją. Todėl galima numanyti, kad būtent dėl to šia tema buvo sukurtą nebūta istorija, ant kurios kablio pakliuva bulgarų interneto svetainė. Jeigu taip, kas galėtų paneigt, kad Lietuvoje surenkamos labdaros Ukrainos gyventojams, kariškiams bei pabėgėliams yra tas – pats didžiausias skausmas, kylantis Kremliaus bokštų galvose?

Nostalgiskas pasivažinėjimas „Viliukais“

Liepos 17 d. Skriaudžių būties muziejuje vyko renginys „Labas, Viliuk!“, kurio dalyviai galėjo susipažinti su legendiniais Ulijanovsko automobilių gamyklos visureigiais UAZ, dar kitaip vadinamais „Viliukais“.

Saulėtā sekmadienį į sūduvietišką sodybą susirinkę šventės svečiai ne tik galėjo apžiūrėti UAZ'us, bet ir jais pasivažinėti. Griausmingai po turo į sodybą sugrįžę „Viliukai“ parvezė besiypsancius keleivius. Linksmai nusiteikusi kalbinta septynmetė Agnė sakė, kad smagiausia buvo „važiuoti per balas“.

Paklausta, kaip gime idėja suorganizuoti „Viliukų“ sueiga, nuo birželio 1 d. Prienų krašto muziejaus filiale, Skriaudžių būties muziejuje dirbanti vadovė Kristina Pažerienė sako, kad mintis kilo iš prisiminimų.

– Idėja kilo peržvelgus savo vaidystės nuotraukas, kurių ne vienoje matosi ir UAZ-469. Kažkokiai

keista nostalgija apėmė. Tada pagalvojau, kad toks jausmas turbūt ne vieną aplanko pamačius „Viliuką“. Taip ir gime mintis, kuri vėliau peraugo į organizacinius reikalus. Ne vienas mūsų artimas draugas turi šiuos automobilius, ne kartą jais tekė važiuoti ir stebėtis. Iš karto sužinojė apie numatomą renginį, draugai sutiko dalyvauti, dar ir savo pažiūstamą pakvietė. Taip per pažintis, per draugystes ir asmeninius kontaktus turėjome tai, ką turėjome, ir už tai esu labai dekinga visiems sutikusiems atvykti, – apie renginio organizavimą papasakojo K. Pažerienė.

(Nukelta į 8 p.)

Gyvenimas

Duona – net ne daiktavardis, ji – absoliučiai viskas, ji – mūsų lietuviškieji genai

Taip pasakys viena iš mano pašnekoviu, liepos 26-osios – Šv. Onos, Duonos ponios – išvakarėse. O, kaip gražiai, prasmingai ir, žinoma, teisingai pasakyta apie Onines. Juk tokiu metu jau naujas derlius nukultas ir šviežių duonelę galima kepti iš šiumečių grūdų. Ar taip bus ir šiemet, dar neaišku – gamtai vėluojant keliomis savaitėmis, stabtelėjės javų nokimas, o ir vieta vietai nelygu, bet javapjutė jau prasidėjus. Taigi proga pakalbėti apie mūsų duoną kasdieninę pati geriausia ir net ne vienintelė. Prienai ruošiasi ir dar vienam įvykiui: rugpjūčio 27 d. prieniečiai ir miesto svečiai bus pakviesti jau į antrajį „Duonos ir ugnies“ festivalį Beržyno parke, tad akivaizdu, kad Duona mums darosi svarbi visomis prasmėmis. O kiek ji svarbi festivalio idėjos autorei, Prienų Justino Marcinkevičiaus viešosios bibliotekos metodininkai Daliai BREDELIENELI bei Prienų sveikos gyvensenos klubo „Versmenė“ pirmininkai Leonorai KALANTIENEI ir ugdymo pasakomis edukatorei bei socialinės kultūrinės erdvės „Mano dieduko svirnas“ įkūrėjai Akvilei SADAUSKIENEI, susitikome pasikalbėti, ir atsirado trys moteriški ir jaukūs monologai Duonos tema.

Kai paleidžiu iš rankų tave – kaip nudegintas skauda rankas, neturėjimu skauda, netekimu. Kai išleidžiu tave iš akių – akys nieko nemato: tu jas baudi tamsumu. Kai išleidžiu tave iš kalbos – aš benamis ir tu be namų. Kai per duoną manęspi eini – kaip saldu tave rast trupinį!

Justinas Marcinkevičius
Dienoraštis be datų

Dalia BREDELIENĖ: „Krašto kultūriname klode duona ir Prienai labai dera“

„Mūsų Prienai įdomioje vietoje: Nemuno eina riba, skirianti Suvalkiją nuo Dzūkijos, tai mūsų išskirtinumas, beveik identiteto dalis, daugiau taip niekui nėra. O aš pati irgi turiu savą ribą: esu pusiau suvalkietė, pušiau žemaitė – mano mama yra iš Žemaitijos. Privažiuoju Raseinius, ir dangus ten žydresnis, ir oras kitaip kvepia. Ir nieko čia nepadarysi: visos yasarios prabėgusios Žemaitijoje, Siltės rajone, Saugų kaime... Iš vaikystės prisimenu, kaip močiutė išmušdavo sviesto ir užtepdavo juo juodos duonos rieki – valgai ir negali atsivalgyti. O dieudukas laikė bites, tai užtepa to skysto medaus ant juodos duonos, per pirstus varva, visos barzdos saldžios – pasakiškai skanu. Močiutė kepė ir duoną, bet to proceso neatsimenu, tik žinau, kad pamažu tarsi savaimė ateidavo tai viena, tai kita su duona susijusi išmintis. Parvyzdžiu, jeigu paskolinai raugo, tai jau viskas – es i su tuo žmogumi beveik giminė, tas pats, kas kūmai. Ir įejimą į mišką per išplaukusius rūgias prisimenu, ir tas mėlynas vosilkas, kurias tremtiniai sudėjo į savo ilgesį ir dainas. Ir netgi dabar, kai viskas keičiasi, duona lieka kažkokiui giluminui genetiniu dalyku, kuris amžinai su mumis. Mes niekur nuo jos nepabėgsmė, kad ir kokie kosmopolitai taptume. Juk štai emigrantai sveturi susikuria puiku gyvenimą, bet Jame atsiranda lietuviška parduotuvėlė, o joje – juodos duonos.

Mes Lietuvoje kasdieniniame gyvenime apie duoną lyg ir visai negalvojame, bet ji mumyse yra savaimė. Juk apie ją šimtmečiai sukosi visas lietuvių gyvenimas: dėl jos dirbo žemė, dėl jos kovojo, ją apdaivavo (kalendorinės, darbo dainos) ir tiesiog ja gyveno. Todėl apie tai ir verta kalbėti kaip apie paprastą ir kartu labai nepaprastą dalyką. Man duona – netgi ne daiktavardis, ji – be kalbos dalias. Tiesiog Duona ir

joje absoliučiai viskas.

„Anksti sužinojau, kad duona yra ne tik socialinė, bet ir dvasinė vertė – prieš paimant į rankas duonos rieki, reikėjo persižegnoti, duonus dalijimais priė stalo visada buvo tevo privilegija. Šitu vaikystės išpūdziu veikianas, aš net vieną savo lyrikos knygą pavadinau „Duonų raikančios rankos“. Duonoje nėra blogio, ir visa, kas padaroma dėl duonos, yra teisinga“, – cituoju eilutes iš Justino Marcinkevičiaus knygos „Dienoraštis

be datų“.

Viename iš jo eilėraščių yra ir tokių eilutes:

„Kaip vandeniu ir duona / aš gyvas tavimi“.

Tai – apie Lie-

tuvą, kuri poetui yra tai, be ko negali egzistuoti žmogus – vanduo ir duona.

Duonoje poetas užkoduoją tėvynę

Lietuvą, suvalkietiškają prieškario

kaimo kultūrą, mūsų tautinių iden-

titetų, glūdintų genetinių lygių,

ir taip paprastai atpažįstamą juodos

duonos riekių ant mūsų stalos.

Mūsų namuose ant stalos visada

yra duonos. Būdama mugėse, visada

nusiperku bemiels, pilno grūdo

duonos: mėgstu juodą, rupių, tikrą

lietuvišką duoną.

Visai iš paprastos minties kilo

ideja ir apie festivalį: kodėl nepada-

rius šventės, kurioje žmonės galėtų

rasti daug īvairių kepejų duonos ir

jos nusipirkti? Tada dar kažkas užsi-

minė apie ugnį, kaip nedalomą vie-

nį su duona, ir ēmė dėliotis mintys,

auginančios vis naujas idėjas. Išgyri-

ninta, sustyguota ir paversta realybe

festivalio programa – jau didelis Kul-

tūros ir laisvalaikio centro darbuotojų darbas.

Kita vertus, mus, kultūros darbuotojus, jau ne vienerius metus kankino Prienų identitetą klausimas. Žinoma, yra sklandytuvi, Počiūnai, ir mes visi tuo didžiuojamės ir džiaugiamės, bet laikui bėgant vis labiau suprant, kad identitetas negali būti tai, kas atsirašia šiandien ir yra šviežia – tai turi eiti iš augiliai ir būti daug prasmingiau. Tuomet pradedi ieškoti to identitetės šaknų, galvoti, kur jis prasideda, kas mes esame. Nemuno riba tarp Suvalkijos ir Dzūkijos tikrai labai unikalų, bet pateiktai tai kaip kultūrinį rėnginį ar įvykį būtų sudėtinga. Tada įmūnu galvoti apie tai, ko mumyse daugiau: suvalkietių ar dzūkų? Vis dėlto, galima pastebeti, kad mūsų žmonės identifikuojia savę daugiau kaip suvalkietių. O pasakai „suvalkietis“, ir iš karto kyla pasiturinčio žemdirbio, rugio, duonos, gausos asociacijos. Tuomet aš netgi pasidomėjau, ar yra organizuojamas koks kitas duonos festivalis. Paaškėjo, kad kažkai, skirto duonai, organizuoja Latvija ir dar kažkas Amerikoje. Bet kad duonos tema būtų vystoma tradiciškai festivalyje, kad jai būtų visiškai pašvesta ir placių žinoma diena, aš neradau ir pagalvojau, kad tai galėtų būti ta detalė, kuri išskirtų Prienus iš kitų rajonų, o su laiku galėtų susiformuoti ir graži tradicija. Kaip, pavyzdžiu, žmonės važiuoja į Druskininkus žiūréti žydiņčių narcizų, į Žagarę – vyšnių uogienės, vadinamos žagarvynų zapte, taip jie galėtų važiuoti į Prienus nusipirkti duonos ir pabūti gražiame renginyje su duonos paradevais, edukacijomis, koncertais. Žinoma, tam reikia laiko, tai didelis dėjas ir ilgas išdirbis, bet įmanoma. Šiandien aš labai džiaugiuosi, kad mano idėja, kuri dabar yra jau visų priimta, kad tas gražus pirmasis festivalis pernai jau įvyko ir kad startas duotas. Ir jei rudenį visur vyksta derliaus šventės, tai pas mus išskirtine detale tampa Duona. Krašto kultūriname klode duona ir Prienai labai dera“.

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Atminties ženklai

Liepos 22-ąjį sukanka dešimt metų, kai birštoniečiai atsisveikino su buvusiui ilgamečiui Birštono savivaldybės vadovu, socialinių mokslų daktaru Antanu Serafinu Zenkevičiumi – žmogumi, su kuriuo siejami keli kurorto istorijos ir plėtros dešimtmečiai.

A. S. Zenkevičius Birštonui vadovavo daugiau kaip 40 metų, dirbo Vykdomojo komiteto pirmininku, po Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo buvo renkamas mero. Jam vadovaujant, Birštonas iš nedidelio bažnytkaimio tapo moderniu, žinomu Lietuvoje ir pasaulyje kurortu, patogesniu ir geresniu gyvenimo sąlygų sulaukė ne tik birštoniečiai, bet ir savivaldybei priklaušančiu gyvenviečių bei vienkiemiu žmonės, buvo išsaugota nemažai istorinių vietų, paminklų...

A. S. Zenkevičius negyveno šiandien, jis galvojo apie rytdieną

ir brandino naujas idėjas, kai kam gal ir atrodenčias utopinėmis. Laikas parodė, kad daugeliu atveju jis buvo teinus.

A. S. Zenkevičius buvo pelenės įvairių apdovanojimų, jam pirmajam iš savivaldybių mero buvo įteiktas ir Lietuvos savivaldybių asociacijos Auksinės kryžiulės ženklas. Birštoniečiai buvusio mero atminimą jamžino suteikdami Birštono Garbės piliečio vardą, jo vardu pavadinami Nemuno krantinę, irengdami atminimo ženklą prie Savivaldybės pastato ir įgyvendindami jo paliktas idėjas. Ne viena jų

tapo realybė, kitos gal bus įgyvendintos ateityje. Gal ateis ir toks laikas, kai iš A. S. Zenkevičiaus vardu pavadintos krantinės galésime tiltu pereiti į kitą Nemuno krantą, kai Birštonas turės žirgyną ar turistų traukos objektu taps Birštono dvaro kiemas. Juk svajonės ir idėjos turi sparnus...

Linkėjo pasitikėjimo ir sėkmės...

Šiemet Birštono gimnaziją baigė 15-oji abiturientų laida. Liepos 16-ąjį 35 gimnazistams buvo įteikti brandos atestatai. Kartu su abiturientais jų sėkmė šventinio vakaro metu džiaugėsi ir jų tėveliai, mokytojai, draugai. Šventę puošė muzikiniai pasirodymai, daliję atliko ir patys abiturientai.

Pirmasis tarės sveikinimo žodį Birštono gimnazijos direktorius Alvydas Urbanavičius pasidžiaugė, jog pagal savivaldybes Birštono gimnazijos dyliktokai geriausiai išlaikė matematikos egzaminą. Direktorius linkėjo abiturientams pasitiketi savimi ir turėti didelių lūkesčių: „Ženkite gyvenime tvirtai ir drąsiai.“

Prieš įteikiant atestatus buvo padėkota mokytojams ir tėvams, vėliau akcentuotos gimnazijoje įgytos kompetencijos: mokslo, pilietiškumo ir kultūros.

– Nuėjote ilga pažinimo ir brandos kelią, išmokote daug gyvenimo pamokų, – sugrįždamas į mokyklinius metus dyliktokams sakė Birštono vicemeras Vytas Kederys.

Perduodamas Birštono savivaldybės merės Nijolės Dirginčienės sveikinimus V. Kederys šios šaunios laidos abiturientams padėkojo už aktyvumą ir gimnazijos bei miesto garsinimą, o naujame, iššukių kupiname, gyvenimo kelyje linkėjo pasitikėjimo ir sėkmės. Jis taip pat įteikė ir merės padėkas bei pinigines premijas. Jos skirtos vienintelį šimtuką Birštono gimnazijoje gavusiam Justinui Pranckevičiui (iš anglų kalbos egzamino) bei pažangiausiai abiturientei – Ugnei Vaičiūnaitėi. Taip pat apdovanota ir anglų kalbos mokytoja, Birštono savivaldybės tarybos narė Kristina Justinavičienė.

Akcentavusi savarankiškumą Švietimo, kultūros ir sporto skyriaus vedėja Jolita Jablonskiene kvietė moksleivius siekti svajonių ir įteikė jiems padėkas už rezultatus

Padėka šimtukininkui Justinui Pranckevičiui...

Pažangiausios abiturientės premiją pelnė Ugnė Vaičiūnaitė.

...ir jo mokytojai Kristinai Justinavičienei.

olimpiadose. Jas gavo Jonė Adomaitytė, Simona Brūžgaitė, Martynas Butkus, Viltenė Gylėtė, Justas Jakubsevičius, Agnė Paulikaitė, Justinas Pranckevičius, Austė Stankovičiūtė, Aistė Stunženaitė, Edas Valenta.

Apdovanojimų buvo ir daugiau. Birštono savivaldybės tarybos narė Valė Petkevičienė ne tik linkėjo drąsos, atkaklumo bei ryžto, bet ir perdaė Seimo nario Andriaus Palionio dovanas. Jas pelnė Simona Brūžgaitė ir Rokas Zdanavičius. Abiturientams padėkojo ir Birš-

tono kultūros centro bei Lietuvos šaulių sąjungos būrelio vadovai.

Buvę padėkota ir šventišką atmosferą kūrusiems renginio bei klasinių auklėtojams – Arnoldui Juozaičiui ir Rasaii Stravinskienė. Šventės pabaigoje sveikinimo žodžius tarė Tarybos narė Jurgita Šerzentienė, gimnazijos tarybos tėvų atstovė Rosita Ulinskienė ir kitų mokinjų tėveliai. Visi jie akcentavo profesijų pasirinkimą, dorą, sąžiningumą ir pagarbą.

Justas Virbickas

„Dabar tikiu, kad svajonėms nėra ribų!“

Lietuvos petankės asociacijai atstovaujanti lietuvių delegacija sėkmingai pasirodė Europos vienetų, dvejetų bei Mix čempionate, kuris liepos 13-17 dienomis vyko Nyderlanduose, Hertogenboso mieste.

Lietuvos petankės rinktinės nariai (iš kairės): P.Bagdanavičius, E.Karbočienė, trenerė D.Burneikienė, I.Bagdanavičienė ir A.Burneika.

Lietuvių „sužibėj“ Europos čempionate

Lietuvos rinktinės atstovės pirmą kartą šalies petankės sporto istorijoje užkėpė ant prizininkų paklos. Moterų dvejetų rungtynėje bronzos medaliais pasidabino iš Birštono kilusi Irma Bagdanavičienė ir jos porininkė Eugenija Karbočienė, kurioms skirti petankės entuziastų sveikinimai po paskutinių varžybų „sprogdingo“ socialinius tinklus – liejosi tiek daug džiaugsmo ir pasididžiavimo komanda! Ko gero, ir pačios žaidėjos išgyveno stiprius emocijas, nes po varžybų asmeninėje feisbuko paškyroje Irma brūkštėlėjo: „Viskai iškentėm! Dabar tikiu, kad svajonėms nėra ribų!“

Lietuvos moterų duetas kvalifikacijos etape iškovojo tris pergalės iš penkių galimų ir pateko į aštuntfinalį, kuriamo rezultatu 13:7 nugalėjo Latvijos komandą, o ketvirtfinalyje po atkaklios kovos 13:10 pralaimėjo itin pajėgiai Francūzijos komandai ir galutinėje rikiuotėje užėmė 9 vietą. Tai kol kas geriausias mišrių dvejetų rezultatas aukšto lygio tarptautinėse varžybose.

Vyrų dvejetų kvalifikacijėse varžybose Almantas Burneika ir Paulius Bagdanavičius buvo 26-ti ir pasirodymą tėsė Tautų taurės varžybose, kur įveikė graikus, bet antrajame rate pralaimėjo Andoros žaidėjams ir pelnė 5 vietą.

Vyrų vienetų varžybų atrankoje A. Burneika buvo 24-tas, o Tautų taurės turnyre užėmė 9 vietą. Moterų vienetų rungtynės kvalifikacijoje E. Karbočienė liko 20-ta, o Tautų taurės turnyre – penkta.

Dėl istorinės pergalės išlieta daug prakaito

Po varžybų maratono praėjusį pirmadienį Irma ir Paulius Bagdanavičiai kartu su rinktinės nariais sugrįžo į Lietuvą. Dar nenuslūgus varžybų jauduliliui, kraštietė Irma pasidalino įspūdžiais iš Europos čempionato, atskleidė, ką jų šeimai reiškia petankė, papasakojo apie planus populiarinti šį žaidimą Lietuvoje.

– Nuoširdžiausiai sveikinimai! Rezultatai atperka Jūsų su vyrų Pauliumi atsidavimą petankės sportui. Tad kokiomis savybėmis pasižymi laimėtojai?

– Kiekvienas rinktinės narys dalyvavo dvejose petankės disciplinose (man teko varžytis moterų dvejetų ir mišrius dvejetų varžybose), todėl čempionate visi sužaidėm po 8–10 rungtynių. Pradėdavom iškart po pusryčių, baigdam vakanare, tarp kiekvieno susitikimo turėdami 15–30 minučių pertraukėles. Todėl žaidėjams prieikė didelės išvermės, maksimalus susikaupimasis, koncentracijos, kritinio mąstymo. Turėjome išlikti šalto proto – tuo pačiu metu susitelkti ties savo metimais, palaikyti stabilų žaidimą ir stebėti aikštę bei skaityti varžovus. Bet, manau, didžiausiai sėkmės paslaptis – ne idealūs metimai ar mušimai lemiamu momentu, o tai, kad į aikštę ateidavome pagarbiai nusiteikę savo varžovų atžvilgiu, neuvertindami ir tų komandų, kurias praeityje jau esame įveikė. Ejome su mintimi: „Nauja diena – naujos varžybos“. Iki galio išlikome budrus

Nuotraukos iš Irmos Bagdanavičienės Facebook paskyros

Irmė Bagdanavičienė.

ir motyvuoti kaip komanda.

– Kada patikėjote, kad medalis bus jūsų rankose?

– Tik po paskutinio ir lemiamo metimo. Varžybose su Suomijos moterų dvejetų kurį laiką atsilikinėjome, rezultatą pavyko išlyginti, priešpaskutiniame žaidime pelnėm

(Nukelta į 5 p.)

Negydomos kataraktos pasekmė – prarastas regėjimas

Pastebėjote silpstantį regėjimą, nebežiūrite daiktų kontūrų, vaizdai tapo išplaukę, matomi tarsi pro rūką – reikėtų nedelsiant pasikonsultuoti su gydytoju. Visi šie požymiai būdingi vienai pagrindinių regėjimo netekimo priežascių pasaulyje – kataraktai. Kokia tai liga, kokios susirgimo priežastys, kaip gydyti?

Katarakta – akių liga, kai akies lėšukas drumstėja. Pagrindinė priežastis – amžius. Katarakta gali keliauti iš kartos į kartą, gali būti igminta ar igyta po traumas ar ligos, tačiau dažniausiai ligos pasireiškimo priežastis – amžius. Su metais vyksta akies lėšuko pokyčiai, formuojais drumstys, trukdančios gerai matyti. Pradiniše stadijose katarakta gali nesukelti regėjimo problemų, tačiau, bėgant metams, drumstys ryškėja, plečiasi, kas lemia palapsniui bologėjant regėjimą, kuri galiai baigtis aklumu.

Ligos simptomai

Sergant katarakta, silpnėja matymo ryškumas, vaizdai tampa išplaukę, matomi tarsi žiūrint pro

NORMALUS REGĖJIMAS

KATARAKTOS PAVEIKTAS REGĖJIMAS

rūką. Drumstėdamas lėšukas iškraipo spalvas, gali atsirasti jautrumas ryškiai šviesai, dingsta kontrastinis matymas. Kad ir kokius akius žmogus užsidėtu, matymas nepagerėja. Kai lėšuko drumstis pradeda trukdyti visaverčiam gyvenimui, darbinių veiklai, reikėtų nedelsiant kreiptis į specialistą.

Gydymo metodai: trumpa ir saugi operacija

Katarakta išgydyti galima tik atlikus chirurginę drumsto akies lėšuko pakeitimo operaciją. Vaistų katarakta gydyti nėra. Vienas moderniausių, greičiausiu ir saugiausių kataraktos operacijos metodų – fakoemulsifikacija. Sio metodo dėka sudrumstėjęs akies lėšukas ultragarsu susmulkinamas akies viduje ir išsiurbiamas per ypač mažą pjūvį netraumuojant akies. Kataraktos operacija – neskausminga

procedūra, dažniausiai atliekama naudojant vietinę nejautrą. Operacija trunka apie 30 minučių, regėjimas pagerėja jau pirmomis dienomis po operacijos, tačiau galutiniam nusistovėjimui gali prireikiti ir keleto savaičių.

Delsimo pavojas

Pastebėjus pirmuosius ligos požymius, rekomenduojama iškart kreiptis į gydytoją. Katarakta gydoma daug sekmingiau jos pradiniše stadijoje, kol dar nėra ryškų pakitimų. Kuo labiau lėšukas būna sudrumstėjęs, tuo sunkesnė operacijos eiga, padidėja pooperaciinių komplikacijų rizika, regėjimas atsistato per ilgesnį laikotarpį. Be to, kataraktai progresuojan, gali padidėti akispūdis, rizikuojama susirgti glaukoma – liga, nuo kurios apakus, regėjimo sugražinti nebeįmanoma.

Modernios ir saugios operacijos

Akių chirurgijos centre operacijos atliekamos pasitelkiant gydytojų patirtį bei naujas technologijas. Operacijas atlieka ilgametė darbo patirtį sukaupę gydytojai profesionalai, vienas jų – gydytojas Saulius Ačas – puikus savo srities specialistas, atlikęs ne vieną ypač sudėtingą akių operaciją, kas leido igyti neįkainojamas patirties. Akių chirurgijos centre dirbantys gydytojai aprūpinti modernia diagnostine ir operacine įranga, kokybiškomis priemonėmis. Kataraktos operacijos atliekamos fakoemulsifikacijos būdu.

Jeigu pastebėjote, kad akiese atsiranda rūkas, matymas ne toks ryškus kaip buvo anksčiau – neatidėliokite vizito pas gydytoją. Šiuolaikinė metodika leidžia pasiekti puikių rezultatų. Svarbu laiku susirūpinti ir neleisti ligai komplikuotis.

Šiuolaikinė mikrochirurginė įranga, kokybiškos priemonės, profesionali patyrusiu specialistų komanda padės pasiekti puikių rezultatų. „Akių chirurgijos centras“, Savanorių pr. 66, Kaunas. Registruokitės telefonu (8 37) 750 805. www.akiuchirurgija.lt

Užs.Nr.045

Delfi TV

programa

2022.07.25-2022.07.27

ANTRADIENIS

- 06:00 Tiesiogiai Ukrainos žinios „UKRAINA 24“
- 08:00 Orijaus kelionių archyvai
- 08:30 Orijaus kelionių archyvai
- 09:00 Dviračiu per Indonezijos džiungles
- 09:30 Egzotiniai keliai
- 10:00 Šiandien kimba
- 11:00 Delfi rytas. Dienos naujienu apžvalga. Vedėjos Kristina Ciparytė ir Dalia Vaitkutė
- 11:55 Kenoloto
- 12:00 Dviračiu per Indonezijos džiungles
- 12:30 Egzotiniai keliai
- 13:00 Kasdienybės herojai. Vedėja Rūta Lapė
- 14:00 I pasaulio kraštą. Šeimos nuotykiai ant ratų
- 14:30 Jūs rimtai?
- 15:00 Delfi diena. Svarbiausių įvykių apžvalga
- 16:30 Delfi RU. Naujienos rusų kalba
- 17:00 Iš esmės su G. Klimkaite ir K. Pocytė
- 17:55 Kenoloto
- 18:00 Orijaus kelionių archyvai.
- 18:30 Orijaus kelionių archyvai.
- 19:00 Orijaus kelionių archyvai.
- 19:30 Orijaus kelionių archyvai.
- 20:00 Egzotiniai keliai.
- 20:30 Krepšinis į trasą
- 21:00 Kasdienybės herojai. Vedėja Rūta Lapė
- 22:00 Dviračiu per Indonezijos džiungles
- 22:30 Jėga ir Kenoloto
- 22:35 Iš esmės su G. Klimkaite ir K. Pocytė (k)
- 23:35 Delfi diena. Svarbiausių įvykių apžvalga (k)
- 01:05 Delfi RU. Naujienos rusų kalba (k)
- 01:40 Tiesiogiai Ukrainos žinios „UKRAINA 24“

TREČIADIENIS

- 06:00 Tiesiogiai Ukrainos žinios „UKRAINA 24“
- 08:00 Orijaus kelionių archyvai
- 08:30 Orijaus kelionių archyvai
- 09:00 Dviračiu per Indonezijos džiungles
- 09:30 Egzotiniai keliai
- 10:00 Sporto baras. Vedėjas Jonas Nainys
- 11:00 Delfi rytas. Dienos naujienu apžvalga. Vedėjos Kristina Ciparytė ir Dalia Vaitkutė
- 11:55 Kenoloto
- 12:00 Dviračiu per Indonezijos džiungles
- 12:30 Egzotiniai keliai
- 13:00 Kasdienybės herojai.
- 14:00 Automobilis už 0 eurų
- 14:30 Gyvenimas inkile
- 15:00 Delfi diena. Svarbiausių įvykių apžvalga
- 16:30 Delfi RU. Naujienos rusų kalba
- 17:00 Iš esmės su G. Klimkaite ir K. Pocytė
- 17:55 Kenoloto
- 18:00 Delfi interviu
- 18:30 Tvari Lietuva su E. Jakilaičiu
- 19:30 Egzotiniai keliai.
- 19:55 Eurojackpot
- 20:00 Kaip pas žmones
- 21:00 Orijaus kelionės. Vedėjas Orius Gasanovas
- 21:30 Gimė ne Lietuvoje
- 22:00 Dviračiu per Indonezijos džiungles
- 22:30 Jėga ir Kenoloto
- 22:35 Vikinglotto
- 22:40 Iš esmės su G. Klimkaite ir K. Pocytė (k)
- 23:40 Delfi diena. Svarbiausių įvykių apžvalga (k)
- 01:10 Delfi RU. Naujienos rusų kalba
- 01:45 Tiesiogiai Ukrainos žinios „UKRAINA 24“

Birštono viešojoje bibliotekoje

Kūrybinis susitikimas su rašytoju Virgiu Šidlauskui

Po kvepiančia, išbuojusia liepa prie bibliotekos vyko Birštono viešosios bibliotekos projekto visai šeimai „Kūrybiniai susitikimai po liepa“ vakaras su dainų autoriumi ir atlilikė, literatūrinio žurnalo vaikams „Laučiukas“ vyriausiuoju redaktoriu, rašytoju, knygos vaikams „Stogas, po kuriuo auginu žvaigždes ir lietu“ autoriumi Virgiu ŠIDLIAUSKU.

Susitikimo pradžioje nuotaikinė dainele ir istorijos ištrauka iš knygos „Stogas, po kuriuo auginu žvaigždes ir lietu“ mažuosių ir suaugusių. V. Šidlauskas pakvietė pasvarstyti apie senelės ir vakaikės bendravimą, apie žmogaus rūpestį žmogumi, apie rūpinimąsi savo artimaisiais ligos atveju, baimę prarasti draugą. Rašytojas prisiminė savo senelę, su kuria šiltai ir nuoširdžiai bendravo. Prisipažino, jog jaunystėje svajojoapti dailininku, kūrė komiksus. Pirmąjį knygelę pasigamino nukopijavęs sesers Ingriodės idėja – piešimo sasiuvinį perkirpo pusiau, sukūrė pasakos „Batuotas katinas“ savo versiją, knygelę iliustravo pats. Kūrybinėse dirbtuvėse renginio dalyviai smalsiai peržiūrėjo dvi V. Šidlausko savos gamybos komiksų knygelės. Redaktorius papasakojo, kaip gimsta iliust-

Vakarą V. Šidlauskas pagyvino savo dainelėmis, padainavo pirmą, paauglyste sukurta dainą. Priedainius, autoriaus pakvesti, dainavo ir vaikai, ir suaugusieji. Rašytojas prisiminiė savo senelę, su kuria šiltai ir nuoširdžiai bendravo. Prisipažino, jog jaunystėje svajojoapti dailininku, kūrė komiksus. Pirmąjį knygelę pasigamino nukopijavęs sesers Ingriodės idėja – piešimo sasiuvinį perkirpo pusiau, sukūrė pasakos „Batuotas katinas“ savo versiją, knygelę iliustravo pats. Kūrybinėse dirbtuvėse renginio dalyviai smalsiai peržiūrėjo dvi V. Šidlausko savos gamybos komiksų knygelės. Redaktorius papasakojo, kaip gimsta iliust-

Projektą finansuoja Lietuvos kultūros taryba ir Birštono savivaldybė.

Projektas „Kūrybiniai susitikimai po liepa“

**Liepos 26 d.
(antradieni)**

18.00 val.

prie Birštono viešosios bibliotekos
(S. Dariaus ir S. Girėno g. 12),
jet lyja, bibliotekoje

susitikimas, kūrybinės dirbtuvės
su knygos „Baubaimė“ autoriumi Benu Bérantu,
dailininke Vilija Kvieskaite.

Renginys bus fotografuojamas ir viešinamas

Organizuoją:

BIRŠTONO VIEŠOJI BIBLIOTEKA

Finansuoja:

LIETUVOS KULTŪROS TARYBA

Birštono savivaldybė

Projekto partneriai:

SPALVOTAS HERBAS

SPALVOTAS HERBAS

SPALVOTAS HERBAS

NEMAJŪNŲ DITINOS CENTRAS

NEMAJŪNŲ DITINOS CENTRAS

NEMAJŪNŲ DITINOS CENTRAS

Gyvenimas kvitrina.com

Birštono „Spiečiuje“ pristatybos valstybės pagalbos galimybės verslui

Birštono bendradarbiystės centre „Spiečius“, vienijančiam smulkiojo ir vidutinio verslo atstovus, nuolat vyksta įvairūs renginiai, padedantys tobolėti, augti smulkiam ir vidutiniams verslui. Ypač didelio dėmesio susilaikia verslumo skatinimo paskaitos, seminarai ir kiti renginiai, todėl liepos 14 dieną „Spiečiuje“ lankėsi ekonomikos ir inovacijų viceministras Vincas JURGUTIS, gausiai susirinkusiems verslininkams pristatęs verslumo skatinimo ir finansinės valstybės pagalbos galimybes.

Anot V. Jurgučio, šiuo metu viena iš ministerijos siekiama – sužindinti verslininkus su valstybės instrumentais, kad šie patys galėtų ijuos aplikuoti: žinotų kur kreiptis, ką daryti ir, norint pasinaudoti valstybės pasalugomis, jiems nereikėtų samdyti konsultantų. Šiam tikslui pasiekti Ekonomikos ir inovacijų ministerija planuoja mažinti verslui tenkančią administracinię naštą. „Vienas iš ministerijos prioritetų – administracinių naštų mažinimas. Siais metais pagrindinis dėmesys skiriamas sveikatos apsaugos, maininimo ir pramonės sritims. Žiūrima, kur yra perteklinis popierizmas, ką galima padaryti paprasčiau, kas neteikia pridėtinės vertės ir pan. Šia kryptimi tikrai dirbame“, – sakė V. Jurgutis.

Viceministras taip pat viliasi, jog Lietuvai pavyks iygendinti smulkiojo verslininko sąskaitos priemonę. Smulkiojo verslininko sąskaita – tai supaprastintas mokesčių administravimo mechanizmas, kai iš specialios sąskaitos, i kuria verslininkas gauna pajamas, automatiškai apskaičiuojami ir nurašomi visi Sodros ir GPM mokesčiai. Viceministro teigimu, tokia sistema jau veikia Estijoje, todėl galime ją turėti ir Lietuvoje. Tiesa, V. Jurgučio pastebėjimu, dėl mūsų mokesčinių sistemos šiai priemonei iygendinti reikia laiko.

Valstybė ne tik plečia verslumo galimybes, bet ir teikia finansinę pagalbą – finansuoja, remia bei investuoja į verslą. Visgi V. Jurgutis atkreipia dėmesį į tai, jog finansavimas ir parama – tai dvi skirtinės pagalbos verslui priemonės, kurias administruoja skirtinės valstybinės įstaigos.

Pagal teisės aktus, verslo finan-

savimui laikoma valstybės paskola verslui, kai verslas dėl vienokių ar kitokiuose priežasciuose negali pasiskolinti iš kitur. Verslo finansavimą administruoja valstybinė įstaiga UAB „Investicijų ir verslo garantijos“ (INVEGA), kuri verslo pradžiai, vykdymui ar plėtrai siūlo rizikos kapitalo, kompensacijų, paskolų ir garantijų finansavimo priemones. V. Jurgučio pastebėjimu, ypač populiarė priemonė – palūkanų kompensavimas, kurį gali gauti smulkus ir vidutinis verslas, besiskolinantis investavimui.

Ekonomikos ir inovacijų vice-ministro pastebėjimu, Lietuvoje verslas yra labai priklausomas nuo savo lėšų ir bankų paskolų, todėl valstybėje turime mažai investicinių verslų. O tai yra vienas iš veiksnių, ribojančių Lietuvos verslo augimą, todėl INVEGA verslui siūlo ir finansavimo priemones, susijusias su rizikos kapitalu.

Valstybė taip pat verslą skatina ieškoti naujų rinkų – įmonės, vykdantios veiklą ilgiau nei vienerius metus, gali kreiptis dėl eksporto kredito garantijų. Tai INVEGOS turinės išpareigojimas dalintis kartu su eksportuotojų rizika, išmokant iki 90 proc. patirtų nuostolių dalį, kai pirkėjas iš trečiųjų šalių neatskaito sutartyje nustatytais terminais arba bankruotuoja. Maksimali garantijų suma vienam eksportuotui – 200 000 eurų.

Atkreiptinas dėmesys, jog Europos Sajungos paramą bei įvairias kitas išmokas administruoja Inovacijų agentūra, kurios pavadinimas, kaip sakė pats viceministras, rodo ir tam tikrą kryptį, kokius tikslus ir ambicijas sau kelia valstybė. „Inovatyvūs verslai kuria didesnę pridėtinę vertę, todėl mes, kaip

valstybė, norime padidinti inovacijų dalį, investicijas į moksliinius tyrimus ir pan.“, – akcentavo V. Jurgutis.

Tikslams pasiekti numatyti du pagrindiniai prioritetai: pažangesnė bei žalesnė Lietuva. Kuriant pažangesnę Lietuvą, numatoma plėtoti ir stiprinti moksliinius tyrimus ir inovacinius pajėgumus bei diegti pažangišias technologijas (šioms veikloms iygendinti numatoma skirti 400 mln. eurų verslui), skatinti pasinaudoti skaitmeninimo teikiamo nauda piliečiams, įmonėms, moksliinių tyrimų organizacijoms ir valdžios institucijoms (skirta apie 100 mln. eurų). Taip pat planuoja mažinti stiprinti tvarų mažų ir vidutinių įmonių augimą bei konkurencingumą ir darbo vietų kūrimą, be kita ko, pasitelkiant gamybines investicijas (skirta beveik 200 mln. eurų).

V. Jurgučio teigimu, Europai išgyenant „žalinimo“ virsmą, planuojamos paramos priemonės, kuriomis bus siekiama motyvuoti naudoti energijos vartojimo efektyvumą ir mažinti išmetamu. Siltnamio efektaukų sukeliančių duju kiekį, bei skatinti atsinaujinančią energiją, pagal direktivą ES 2018/2001, iškaitant joje nustatytus tvarumo kriterijus. Sioms veikloms iygendinti iš viso skirta per 120 mln. Eur.

Įvairių finansavimo ir paramos priemonės yra ir daugiau, todėl viceministras susirinkusius verslininkus kvietė užduoti klausimus ne tik jam, bet ir susitikime dalyvavusiemis INVEGOS bei Inovacijų agentūros atstovams, nebijočių konsultuotis individualiai. V. Jurgutis verslininkus taip pat kvietė dalyvauti viešuose pirkimose, kurių vertė kasmet yra maždaug 6 mlrd. eurų.

Rimantė Jančauskaitė

„Dabar tikiu, kad svajonėms nėra ribų!“

(Atkelta iš 3 p.)
du taškus, iki dar vieno rutulio pri-trūko milimetru. Išsiveržėme į priekį 12:10 ir paskutinius kašanetas, kai rutulys „žaidė“ prieš rutulį, buvo le-miamas, išplėsėme pergalę 13:10.

– Ar turėjote vilties pusfinalyje pasipriešinti ir Monako rinktinei?

– Prieš mėnesį Ispanijoje vyku-siame moterų trejetų čempionato atkrintamose varžybose varžėmės su Monako žaidėjomis. Matėme jų puikų žaidimą, tai – labai stipri komanda, kuri buvo verta apdovanojimui. Tuokart Lietuvos rinktinei patekimas į aštuunką atrodė visų galimybių viršijimas, didžiavomės užimta 9–16 vieta... Todėl šias varžoves vėl susitikusios Olandijoje mes į aikštelę atėjome parodyti kuo gražesnį žaidimą, mėgautis juo, žinant, kad tai bus paskutinis mačas šiame Europos čempionate.

– Moterų dvejeto iškovota bron-za vadinama istorine pergale. Ko-dėl?

– Ant apdovanojimų pakylas dar nė viena Baltijos šalių petankės rinktinė nėra užkopusi. Kita vertus, Lietuvos petankės asociacija, išsi-

vadavusi nuo prieities šešelių, gy-vuoja dar tik ketvirtus metus, yra palyginti jauna. Dalyje Europos ša-lių petankė žaidžia nuo II Pa-saulinio karų pabaigos, jos žaidimo tradicijos itin gilios, palyginti su Lie-tuva, kurioje petankės judėjimas prasidėjo prieš gerus penkiolika metų. Birštone šiuo žaidimu susi-domėjome, ir aš pati į jį išitraukiau nuo 2009 metų. Apie penkerius metus iki tol Lietuvoje jau buvo vykdomos varžybos, rinktinės išvyk-davo ir į tarptautinės varžybas.

Džiauguosi, kad dabar į petan-kę žiūrime kaip į sportą, vykdomę ir treniruotes, ir varžybas. Sistemini-gai rūpinamės šio žaidimo sklaida ir švietimu, norintiesiems išmokti žaisti rengiamė įvairius projektus, stengiamės kuo daugiau žmonių skirtinguose miestuose supažindinti su petankės žaidimu. Šis mūsų tikslingas judėjimas petankės, kaip sporto šakos, pripažinimo link, ma-nau, duoda vaisius.

– Kam esate dėkinga už pirmajį savo Europos čempionato medalį, su kuo pasidalintumėte nuopelnus?

– Garbė ir pasididžiavimas sto-

vėti ant pakylų šalia geriausią Europos komandą! Sulaukiau daug pagyrimų už kokybišką žai-dimą, bet aš esu komandos dalis. Todėl pirmiausia noriu padėkoti sa-vo porininkui Eugenijui Karbočienei, jei ne jি, čempionate nebūciau turėjusi ką veikti. Esu dėkinga už mus „sirgusiai“ šeimai, vyru Pau-liliu, kuris ateidavo palaikyti, kai varžybos susiklostydavo ne taip, kaip norėtų, ir buvo svarbu jas iškenteti iki pat pabaigos. Didelis ačiū mūsų komandos oficialiai treneriui Dorin-gui Burneikienei, kuri nesėdėjo ramiai ant suolo, o, matydama, kad mūsų energija slopsta, padėjo laiku priūmti teisingus sprendimus. Dė-koju ir savo treneriui Rolandui Kukcinavičiui, kuris negalėjo išvykti į šias varžybas, tačiau praleido daug laiko treniruodamas rinktinę. Jo dėka per pastaruosius dvejus metus labai patobulėjau ir išmušinė-jimo rungtynėje, ir žaisdama su mor-terų rinktine.

Taigi medalis – yra rezultatas to nematomo darbo, kurį mes atlieka-me treniruočių metu. Kai kiti išsi-pa do darbų ar atostogauja, mes

Amžinajį atils...

Nuoširdžiai užjaučiame Saulių BURINSKĄ dėl mylimos sesers mirties.

Magdutė, Vytas, Genovaitė, Dina ir Juozas Kubiliai

Dėmesio!

Rugpjūčio 27 – 29 dienomis Birštono savivaldybės ne-jaglių draugija organizuoja pažintinę kelionę kruiziniu laivu Talinas – Stokholmas – Ryga. Kaina – 190 Eur. Išsamesnė informacija tel. 8 673 88 779 (Julija).

MALONIAI KVIEČIAME JUS Į ŽYMAUS

**MŪSŲ KRAŠTO ŽMOGAUS,
KALBININKO, PROFESORIAUS
JONO KAZLAUSKO
92-ŲJŲ GIMIMO METINIŲ MINĖJIMĄ.
JŪSŲ LAUKIAME
2022 M. RUGPJŪČIO 1 D.
(PIRMADIENĮ) 18.00 VAL.
PROFESORIAUS TĖVIŠKĖJE
MATIEŠIONYSE, BIRŠTONO SAV.**

Programoje:

- Sveikinimo žodis.
- J. Kazlausko premijos laureatų pristatymas.
- Svečių žodis.
- Projekto „Višemosios erdvės sutvarkymas, pritaikant kultūrinei veiklai ir lietuvių kalbos puoselėjimui“ pristatymas. Pristatys Birštono savivaldybės administracija.
- Lietuvos operos solisto Liudo Mikalausko koncertas.
- Vakaronė (vaišės mūsų, saldumynai Jūsų).

Iškilus klausimams maloniai prašome kreiptis šiai kontaktai:
Birštono muziejus (Vytauto g. 9, Birštonas)
tel. (8 319) 65 605, El. p. muziejus.birstonas@gmail.com

RENGINIO ORGANIZATORIAI:

BIRŠTONO SAVIVALDYBĖ

BIRŠTONO MUZIEJUS

IVAIRŪS

PIGIAUSIOS PASKOLOS, REFINANSAVIMAS IR AUTOLIZINGAS.
* Paskolos nuo 100 iki 25000 Eur, laikotarpiu iki 84 mėnesių. * Pirmą įmoką galima atidėti iki 3 mėn. * Mažos palūkanos. Pvz., pasiskolinkite 100 Eur ir per 3 mėn. grąžinkite iki 110 Eur. Teirautis tel. 8 601 50 935, Ričardas.

tikslingai laiką leidžiame petankės aikštelię. Apdovanojimais – tai patvirtinimas, kad ne veltui aukojame savo laisvalaikį. Malonu, kad pateisinome lūkesčius tų petankės entuziastų, kuriems kainavo daug nervų stebėti permainingas mūsų kovas dėl medalių.

– Jūs su vyru Pauliumi esate vieninga komanda ir kasdieniam gyvenime, ir petankės aikšteliė...

– Vyro palaikymas – svarbiausias. Artimieji ir giminės džiaugiai dėl to, kad mūsų vertybės sutapo, turime bendrą pomėgį, kartu treniruojamės ir žaidžiame, vienodai būname pavargę ir laimingi. Abu žinome, kad, nepaisant to, kaip praėjo diena, kokios sunkios buvo varžybos, visuomet galim atsiremti vienos į kitą ir vėl važiuoti į varžybas su nauja energija ir jėga. Tai labai motyvuoją.

– Sezonas dar tik įpusėjo, kokiose varžybose planuojate dalyvauti?

– Laukia Lietuvos trejetų čempionatas, kuriame norėsime pasirodyti kuo geriau. Svarbesnių tarpautinių varžybų nenumatyta, dauguma – pramoginės. Turiu tikslą suburti rečiau aikštelię pasirodan-

čias moteris iš petankės bendruomenės, pasidalinti įspūdžiais, pa-skatinti jas treniruoti.

– Ar, norint išmokti žaisti pe-tankę, reikia ieškoti šiam žaidimui pritaikyto aikšteliės?

– Paprastai treniruojamės Kau-no Draugystės parke, kai neturime laiko, išeiname pasitreniruoti nuo-savo namo kieme, kur turime aikštelię. Dažnai pasirenkame net ne aikštelię, o taką parke, prie stadio-no. Treniruotėms tinkama bet kokia danga – žinai pratimus, turi rutulius, pasitelki fantaziją – ir ne-reikia specialios vietos ar prisiruo-šimo. Mégstam keisti treniruočių pobūdį, vietą, kad neprirastume prie vienos aikšteliės. Lietuvoje yra labai skirtinė dangu ir sudėtingumu aikštelių. Kai kuriose užsienio šalyse vėlgiai – vienur įrengtos stacio-narios, dengtos aikšteliės, kitur, pavyzdžiu, Olandijoje, žaidėme lai-kinose aikšteliėse, kurios buvo išpi-ltos miesto centre, ant trinkelių. Tai-pogi nėra vieno teisingo metimo, reikia prisitaikyti prie sąlygų, šliuoti techniką, bet dėl to tam-pi universalesnis žaidėjas.

– Ačiū už pokalbi.

Kalbino Dalė Lazauskienė

„Kur Nemuno mėlynas kelia“

Netruko prabėgti dveji metai ir Klojimo teatro festivalis „Kur Nemuno mėlynas kelia“, jau devintasis, vėl pakvietė visus susirinkti draugėn. Susiburti vėl toje pačioje vietoje, kur ir pirmą kartą prieš aštuoniolika metų – Matiešionyse, svetingoje Galinių sodyboje. Vietoje, kur plevenanti atvirumo, nuoširdumo, laisvės, geros nuotaikos ir smagų emocijų liepsnelė šaldo, sutelkia ir įsuka visus į jaukų teatro dienos sūkurį.

Festivalį pradėjo šeimininkai – Birštono vienkiemio teatras ir vaikų studija „Mes“. Manau, kad nesuklysiu sakydama, jog pripratome, kad kiekviename festivalyje Birštono vienkiemio teatras mus nustebina vis nauju ir dar nelukštam teatro žanru, taip ieškodamas dar neatrastų pasibeldimų į žiūrovų širdis. Ši kartą Birštono vienkiemio teatras prabilo aktualia nūdienos tema ir pabandė į žiūrovus kreiptis klausimu, kuris kiekviename iš mūsų kartais kyla ir galbūt neduoda ramybės. Jų poetinė kompozicija „Ar daug žmogui reikia?...“ (scenarijus autorė ir režisierė **Beata Klimavičienė**) pakvietė prisiminti svarbiausius Lietuvos kovos už laisvę įvykius ir šiandienos kontekste paklausti ir savęs, ar gebu branginti laisvę, ar ryžčiaus dėl jos kovoti. Kartu su Birštono vaikais šito klausė ir dvi mergaitės ukrainietės...

Birštoniškių spektaklis vyko klojime, o iš jų perėmė estafetę linksmijei dzūkai iš Matuizų vaidino jau kiemo erdvėje įrengtoje scene. Varėnos kultūros centro Matuizų teatra „Giraitė“ 1998 m. ikūrė ir jam iki šiol vadova Irena Čeplikienė. Teatre vaidina įvairaus amžiaus ir profesijų aktoriai mėgėjai. Režisierė su aktoriais siekia „žiūrovą užkrėsti gera nuotaika, užburti taip, kad žiūrovas galėtų nors trum-pam pasinerti į teatro gelmes, pamiršti visus gyvenimo rūpesčius“. Ir praėjusių šeštadienį Matiešionyse jie tai bandė padaryti su nuotaikingu, smagiu spektakliu „Dzūkų gyvасis“. Ir jiems tikrai pasisekė. Prisiminėm ir mums artimas kai kurias krašto tradicijas, papročius, valgus, burtus – tiesiog linksminomės kartu su aktoriais.

2017 metais savo veiklą pradėjės, bet jau spėjės ir Italijoje pasirodyti Rūdiškio kultūros centro

Tiesiog gera buvo būti kartu...

Šventėje galima buvo ne tik Laukevičių surinktu vaistažolių įsigytu, bet ir išgirsti naudingų Birutės patarimų, kaip jas naudoti.

Birštono sav. vicemeras, Birštono vienkiemio bendruomenės pirmininkas Vytas Kederys dėkoja Vienkiemio teatro atlikėjams.

„Bajorų“ teatras festivalio žiūrovus pakvietė pasiūrėti žaismingą spektaklį „Trijų velnių valsas“ pagal Zemaitės „Trys mylimos“ (režisierius **Vytautas Mikalauskas**). Tai – gerai žinomas spektaklis, bet dažnas kolektyvas, jį vaidindamas, įneša kažką naujo. Pasak vienos iš nuolatinų festivalio dalyvių, dar taip savo personažą interpretuojančio gudruolio samdinio jī nemačiusi.

Prienų kultūros ir laisvalaikio centro mėgėjų teatras „Langas“ savo gyvavimo metus skaičiuoja nuo 1987 metų. Jam vadovauja režisierė **Alma Ona Vaišniene**. Teatro credo teatrą savyje, o ne save teatre“. Žiūrovai gražiai priėmė spektaklius „Kalboje – tautos likimas, muzikinė kompozicija „Išgirk mane“, I. Čechovo „Meška“, A. Keturakio „Amerika pirtyje“. Matiešionyse festivalyje matėme mėgėjų teatro „Langas“ jūnimo grupę, pristačiusią kompoziciją pagal J. Erlicką „Miniatūros iš natūros“ (scenarijus autorė ir režisierė Alma Ona Vaišniene). Žiūrint ir klausant miniatūrų, dainų, emocijos tikrai liejosi per kraštus – ir juokas, ir ašaros – reikėjo tik girdėti, apie kokiąs nūdienos aktualijas kalba J. Erlickas ir jaunieji aktoriai.

Paskutiniajam festivalio spektakliui visi vėl persikelė į klojimą. 1991 metais veiklą pradėjės Kupiškio kultūros centro, Skapiškio padalinio mėgėjų teatras „Stebulė“ (režisierė Vita Vadoklytė) puoseleja lietuvių nacionalinę dramaturgiją, savo krašto tradicijas, scenoje įamžina kraštiečių kūrybą. Kupiškio ir Skapiškio krašto kultūrinė praeitis – tai atspirties taškas teatro veiklai, pamatas, ant kurio formuojamas teatro repertuaras. Tai – pagrindinė gija, vertybiniu pagrindu vienijanti ir žiūrovus, ir vaidintojus. Tuo turėjome progos įsitikinti ir kiek ankstiau Birštone viešint „Stebulė“ vaikų grupei, o Matiešionyse kupiškėnai pristatė spektaklį „Lietuvybės lopšys“, skirtą kunigo, švietėjo Jono Katelės atminimui.

...Taip spektakliams keičiant vienas kitą, klausantis „Lendrūno“ kapelos muzikos ir dainų, pertraukų metu linksmai sukantis rateliuose ir bičiuliškai šnekučiuojantis atėjo ir pavakarė. Bet prieš atsisveikinant

Marytė Galinienė (dešinėje) tėzia kartu su vyru Jonu puoselėtą tradiciją atverti sodybos vartus festivaliui. Nuotraukoje – jī su ukrainiete Svetlana.

„Rokuojasi“ dzūkai iš Matuizų.

dar buvo įteiktos „Tulpės“ ir „Versmės“ sanatorijų dovanos geriausiem moters ir vyro vaidmenų atlikėjams, padékota gausiam būriui remėjui ir pasivaišinta gardžia medžioklių virta sriuba bei tradiciniu bulvių plokštainiui. O jau visai vakarėjant mėlynas Nemuno keliais išlydėjo namo. Bet ne su visam, iki kito – dešimtojo festivalio, vyksiančio 2024-ųjų liepa.

Ramutė Šimukauskaitė

Birštono vienkiemio bendruomenė teikė parašką LR žemės ūkio ministerijai pagal trečią kryptį „Renginių organizavimas“ ir gavo finansavimą savo rengiamam tradiciniui renginiui: Klojimo teatrų festivaliui „Kur Nemuno mėlynas kelia“.

Medžiojotų klubas „Lokupis“ vaišino sriuba.

Baigiantis Vienkiemio teatro spektakliui į dangų parkilo ukrainiečių mergaičių ir birštoniškių paleisti balti balandžiai.

Rūdiškių „Bajorų“ teatro spektaklio akimirka.

„Lango“ jaunimo grupė su vadove Alma Ona Vaišniene.

Skapiškio mėgėjų teatro „Stebulė“ grupė, pelniusi ir apdovanojimus už geriausius moters ir vyro vaidmenis.

Reklama**Reklama****SIŪLO DARBA**

Birštono savivaldybės augalininkystės ūkyje reikalingas traktorininkas. Tel. 8 658 07 728.

Keturiolika metų sėkmingai Švedijos statybose dirbanti įmonė **siūlo darbą** patyrusiemis betonuotojams, staliams-apdailininkams, gipskartonio montuotojams. Tel.: 8 699 46 527, 8 674 43 556.

PASLAUGOS

Pilnas pamatų įrengimas (nustumydmas, polių gręžimas, rostverkas, armatūros karkasai, apšiltinimas ir užpylimas). Tel. 8 620 85350.

Betonavimo ir mūrinimo darbai. Tvorų montavimas. Tel. 8 600 96 399.

Tvarkome aplieustus sklypus, pjau name, genime medžius. Pjauname veją, žolę sodo traktoriukais, trimeriais. Atliekame kitus aplinkos tvar kymo darbus. Tel. 8 670 18 048.

VISI SANTECHNIKOS DARBALAI: šildymo, videntiekio, kanalizacijos, dujinių, vanduo-oras katilinių įrengimas. Komplektuojame kokybiškas sanotechnikos medžiagas su nuo laidomis. Tel. 8 640 39 204.

DURYS – PER 3 DIENAS!**„ŽMONIŠKOMIS KAINOMIS“**

Gaminu duris – ypatingai šiltas, sau gias nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūsiams. Tel. 8 653 93 193.

Pjaunu žolę ir avarinius medžius. Tel. 8 690 51 875.

Susitarkykite nuotekas, tausokite aplinką ir išvenkite išlaidų baudoms!

Buitinių nuotekų valymo įrenginiai (Walis, Feliksnavis, Buiteka, Traidenis, Svaistė, Biomax, August ir kt.)

GAMINTOJŲ KAINOMIS

Įrenginių projektavimo, montavimo, aptarnavimo darbai

10 metų garantija**GALIMybė PIRKTI
ISSHIMOKETINAI!**

Atvykstame nemokamai

konsultacijai visoje Lietuvoje!

DIRBAME IR SAVAITGALIAIS

Tel. 8 686 80106

IVAIRŪS

Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos, juridinio asmens kodas 188752740, buveinės adresas: J. Janonio g. 24, 92251 Klaipėda (toliau – Žuvininkystės tarnyba), informuoja, kad ištaigai nuosavybės teise priklausančių transporto priemonių (traktorių) registracijos liudijimus: Nr. 0108380 (valst. Nr. 7307LO), Nr. 0284294 (valst. Nr. C469L), Nr. 0108381 (valst. Nr. 7530LY), išduotus Žuvininkystės tarnybai, laikyti negaliojančiais, nes yra prarasti.

Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos informuoja, kad 2022 m. rugpjūčio 22 d. 13 val. Nekilnoamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos (V) nuotoliniame posėdyje bus svarstomas Lietuvos partizanų užkasimo vietas ir kapų, vad. Skausmo kalneliu (u. k. 33545), Prienų r. sav., Veiverių sen., Gyvių k., nekilnoamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos akto projekto dėl apskaitos dokumentų patikslinimo. Su nekilnoamojo kultūros paveldo vertinimo tarybos akto projekto galima susipažinti: <https://dangulys.kpd.lt/index.php/s/Wzb4NjPqcXZNEzg>

Informuojame žemės sklypo (kadastro Nr. 6920/0002:156), esančio Prienų r. sav., Jiezno sen., Mediniškių k., mirusiu savininku M. M. ir P. M. ipėdinius, kad VĮ Registrų centro matininkė Rūta Balčiauskienė (kvalifikacijos pažymėjimo Nr. 2M-M-1078), 2022-08-02 10.00 val. vykdys žemės sklypo (proj. Nr. 969), esančio Prienų r. sav., Jiezno sen., Mediniškių k., ribų ženklinimo darbus.

Prieikus išsamesnes informacijos, prašom kreiptis į VĮ Registrų centro matininkę Rūtą Balčiauskienę, Laisvės al. 32A, Kaunas, el. paštu Ruta.Balciauskienė@registracentras.lt arba telefonu: 8 37 787843, +370 612 10477.

Gyvenimas**PERKA****Nekilnojamasis turtas**

Brangiausiai Lietuvoje perkame miškus (brandžius, jaunus, malkinius, iškirstus), žemes, sodybas. Tel. 8 651 39 039.

PERKA MIŠKUS

BRANDŽIUS, JAUNUS, MALKINIUS, IŠKIRSTUS, ŽEMES, SODYBAS VISOJE LIETUVОJE 8 676 41 155

Nekilnojamasis turtas

Pirkstu garažą arba nedidelę sandėliavimo patalpą Birštone. Tel. 8 616 98 015.

Brangiai perkame mišką, gali būti su bendraturčiais, neatidalintas, su skolomis, sutvarkome paveldėjimus ir kitus dokumentus. Tel.: 8 644 55 355, 8 660 66 466.

Perku sodybą su žeme, gali būti miške ar vaizdingoje vietoje prie ežero ar upės, pageidautina vienkiemis. Siūlyti tel. 8 611 01 110.

Parduokite mišką

(iki 20 000 € už hektara). **BRANGIAI** Gaukite įvertinimą nemokamai. 8 659 99 929

PARDUODA**Nekilnojamasis turtas**

Kazlų Rūdoje, M. Valančiaus g. **paruodamas** vidinis tvarkingas 4 kambarių butas. Mūrinis renovuotas namas, 5a/5a, išstiklintas balkonas, didelis rūsys. Kaina – 41500 Eur. Tel. 8 624 65 456.

Parduoda pusę namo. 3 kambariai, garažas, 10 a sklypas, atskiras jėjimas. Gyvenvietė – 10 km nuo Birštono. Tel. 8 678 18 895.

Gyvuliai, gyvūnai

Parduoda 6 savaičių paršelius. Prienų r. Tel. 8 671 51 033.

Kietas kuras

Parduoda MALKAS, supautas kala dėlėmis, rastukais. Skubiai, nemo kamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Ivairios prekės

Parduodami nauji šaldytuvai ir šaldikliai „Snaigė“. **Vasaros nuolaidos ir garantija 5 metai.** Pristatymas į namus nemokamas. Tel. 8 675 50 466.

„**Gyvenimo**“ redakcijoje priūmami skelbimai ir į Alytaus, Marijampolės ir Vilniaviškio miestų ir rajonų laikraščius.

Alytaus Naujienos

Suvaičietis

Santaka

Nuskaltmai Nelaimės

Degė šiuksliadėžė. Liepos 17 d. 18.34 val. gautas pranešimas, kad Prienų r. sav., Veiverių sen., Skriau džių k., Kauno g., šalia autobusų stotelės dega maža šiukslių dėžė. Atvykus PGP, 4 kibirais vandens už gesintos šiuksles, degusios betoninėje 501 talpos šiukslinėje.

Įslaisvino paukštį. Liepos 18 d. 18.45 val. gautas pranešimas, kad

leškau pirkti 1-2 kambarių butą Prienuose arba Kazlų Rūdoje. Tel. 8 605 06 730.

Gyvuliai, gyvūnai

Įmonė brangiai perka galvijus, atsiskaito iš karto. Išsivežame.

Tel.: 8 686 54 826, 8 684 40 534.

A. Bagdonu IĮ brangiai perka veršelius ir telyčiai auginimui. Moka 6 - 21 proc. PVM. Sveria elektroninėmis svarstyklėmis. Pasibaigia patys. Tel.: (8 319) 69 541, 8 699 93 682.

Ivairios prekės

Įmonė perka naudotus automobilius. Gali būti be techninės apžiūros, nevažiuojantys, išregistruoti. Siūlykite visus variantus telefonu 8 607 67 679.

PERKA GALVIJUS
UAB „Krekenavos agrofirmos“
KARVES, TELYČIAS, BULIUS
PAGAL SKERDENAS ARBA GYVĄ SVORI.
SVERIA, MOKA IŠ KARTO, PAIMA PATYS.
Tel.: (8-614)93124

PERKA

UM UTENOS MĒSA
BRANGIAI PERKA GALVIJUS
8 620 33544
Moka iš karto!

SŪDUVOS GALVIJAI

brangiai perka karves, jaučius, telyčias. Moka 6 - 21 proc. Sveria, pasibaigia atsiskaito iš karto. Bitė 8 614 44 299, Telia 8 620 35 000.

āgaras
PERKA
KARVES, BULIUS, TELYČIAS
8 620 25 152,
8 800 08 801
ATSISSAKITOME IŠ KARTO!
Pagal skerdeną ir gyvą svorį. Brangiai mėsinius

PARDUODA

Parduoda naują klausos aparatą. Kaina – 60 Eur. Tel. 8 646 04 605.

Parduoda dujų balionus, elektrinį kavos virimo aparatą (kava verdama ant smėlio), židinių, 5 vienetus kampuočio su tinklu (2,70 m). Tel. +370 674 94 853.

VIŠTOS, VIŠČIUAI!

Liepos 27 d. (trečiadienį) bus parduodami „Vilniaus paukštynė“ išperinti greitai augantys vakcinuoti mėsiniai viščiuai (ROSS-308, KOBB-500). Prekiausime vištaitėmis, vakcinuotomis 2 - 3 - 4 - 5 - 6 mėn. olandų veislės rudomis, juodomis, rairomis, baltomis vištaitėmis, kombinuotaisiais lesalais. Priimami užsakymai paugin tiems 2 - 3 - 4 - 5 savaičių mėsiniam iki 3 kg viščiuams.

Kašonėse – 9.40 val., Jiezne – 10.00 val., Stakliškėse – 10.30 val., Pieštuvėnuose – 10.45 val., Nemajūnuose – 11.10 val., Birštono vienkiemijoje – 11.30 val., Prienuose prie turgaus – 12.00 val., Balbieriškyje – 12.30 val., Kunigaišiuose – 12.50 val., Vartuose – 13.00 val., Strielčiuose – 13.20 val., Ašmintose – 13.30 val., Pakuonyje – 13.45 val., Išlaužė – 14.10 val., Rutkaiškėse – 14.30 val., Kleibiškyje – 14.45 val., Šilavote – 15.00 val., Leskavoje – 15.15 val., Juodbutyje – 15.30 val., Veiveriuose – 15.45 val., Skriaudžiuose – 16.00 val. Baltas autobusiukas su užrašu „Prekyba paukščiais“, tel. 8 616 53 928.

Nebrangiai išnuomojamos arba parduodamos

patalpos 600 kv.m Siaurajoje g., Prienuose. Yra apie 200 kv.m gilius rūsys. (Pastatas – naujos nebaigtos statybos).

Perkant galimas išsimokėjimo dalimis variantas. Tel. 8 627 51 671.

VIDARA STOGAI IR FASADAI

- Plieninės stogų dangos
- Lietaus nuvedimo sistemos
- Skardos lankstinių gamyba

RUUKKI PARTNERIS

Santaikos g. 10, Alytus, tel. 8-685-45878

aiškinasi policija.

Liepos 20 d. apie 14 val. 45 min. Prienų r., Giniūnų k., lauko virtuveje, žodinio konflikto metu, neblaivi (2.40 prom. alkoholio) moteris (g. 1969 m.) smurtavo prieš neblaivę (3.06 prom. alkoholio) vyra (g. 1962 m.). Įtariamoji buvo sulai kyta ir uždaryta į laikino sulaikymo patalpą.

Parengta pagal Kauno PGV ir Alytaus apskrities VPK pirmines informacijas

Duona – net ne daiktavardis, ji – absoliučiai viskas, ji – mūsų lietuviškieji genai

(Atkelta iš 2 p.)

mielėmis, bet ne tai. O prasidėjo viskas nuo to, kad gal prieš 15 metų susipažinau su malūnininku Pranciškumi Jakubausku, jis, mums, sveikuoliams, skaitė paskaitę, o po to mes pradėjome pas jį pirkti miltus – kvietinius pilno grūdo, ruginius, grikius – dalintis tarpusavyje raugą ir kepti duoną. O jau kaip tik iškepta tokia duonelė skanu su sviešt! Raugą laikau šaldytuve neužsuktame indelyje, gali stovėti iki dviejų savaičių. Jeigu nežadu kepti – dedu į šaldiklį – išimi, pamaitini miltais ir vandenuku, ir jis atgyja.

Mano kepimo būdas šiuolaikins. Imu pusę kilogramo ruginių pilno grūdo miltų ir pusę litro vandenės, viską išmaišau, sudedu raugą.

Akvilė SADAUSKIENĖ: „Duona gyva: jei namuose šalta, tai ir duona nekils“

„Iš mano ankstyvos vaikystės duona atkeliaują greičiau keistasi nei šiltais prisiminimais. Esu gimusi dar tarybiniais laikais, kai duonos vertė, turbūt, nebuko didelė. Prisimenu duonos maišus rūsyje, kaimyno parseivęs šertį gyvuliams... Mes, daugiaučio vaikai, šaltais vakarais žaisdami rūsyje, tą duoną, aišku, lauždavome, valgydavome – buvo šilta, skani, kvepianti. Bet maišuose, kampe, rūsyje... Man atrodė labai keista.“

Namuose tuo metu duonos niekas nekepė, tik prisimenu, kad pirstovėjusi duoną mama sudrėkinavo ir atkepavavo orkaitėje. Po namus pasklidavo labai skanus kepmos duonos kvapas, o duona vėl tapdavo minkšta. Atsimenu duoną, kurią kepdavo mano draugės Rassos močiutė Meškinės kaimė, Prienų rajone. Man likė išpūdis – milžiniško dydžio tos naminės duonos riekės.

Tradicinė ruginė duona į mūsų namus sugrijo tuomet, kai mano mama, a. Anele Razmislavičienė, Prienų krašto muziejininkė, turbūt viena pirmųjų Lietuvuje su kolege Iruite Seselskiene pradėjo kepti duoną savo parengtoje edukacineje programoje „Duonos kelias iki stalo“. Norintys išmokti kepti tradicinę duoną važiuodavo mokyti, filmuodavo, klausdavo patarimų. Ir ta muziejaus duona iš tiesų buvo pati tikriausia. Kartais mama jos parnešdavo į namus. Ne kartą teko dalyvauti ir duonos kepmo edukacijoje: ir su darbaviete, ir su ansambliu – ne viename mergvakarije esu dainavusi, kuriame duona buvo kepama jaunamartes išleidžiant į gyv-

Tada beriu druskos ir netgi šaukštą cukraus: man skanu, kai duona salseli, nors ir nėra tai labai sveika. Bet geriau kartais nusižengti taisykliems, nei labai norėti, bet fanatiškai sau neleisti. Kartais pamaišau kvietinius miltus su ruginiais. Tešl reikia ilgai maišyti. Anksčiau sakydavo: reikia minkyt, kol sienos išrasoja, o iš tiesų, tai kaktą. Tada dar paskaninu moliičių ar saulėgražų sėklomis. Anksčiau berdavau ir sėmenų, bet dabar paskaičiau, kad sėmenys kaisdamai pasidaro kenksmingi. Tuomet palaikau dažniausiai per naktį ir ryte kepu. Kartais reikia važiuoti į turą, bet matau, kad duona iškilus, tai tuomet būtinai turia pašauti – praziūrėsi tą momentą, ir skanios duonelės galėtų neturėti. Kartais kepaliuką papuošiu javų varpomis – gražu.

Sveikuolių filosofija duoną valgyti leidžia, ruginę duoną netgi labai sveika. Skrandžiu darbo yra ir vitaminų pilno grūdo miltuose gausu. O kad nereikia duonos valgyti su makaronais ar bulvėmis, tai jau žinome.

Iš pirkinių duonų mėgstu Garliavos juodą duoną, o kartais pasilepinu nedidelėmis piknikų duonėlėmis. Valgai ir tikrai skanu, kol ne paskaitai etikečės. O kai paskaitai, maišai ir kepi savo duonelę. Bet čia kaip tų vaistų: geriau etikečių ne skaityti.

Sveikuoliai dalyvauja miesto gyvenime, nepraleisime ir „Duonos ir ugnies“ festivalio: ir duoną būtinai kepsime, ir dalinsimės, ir vaisinsime. Gyventi dalijantys – mūsų kasdienybė, o dalintis šventėse – turbūt ir yra didžioji jų prasmė“.

„Taqiškiai. Taq iš Akvilės Sadauskiene archyvo nuotraukos.“

niam. Tą visą ilgą ir skaniai kvepiantį procesą esu mačiusi ir jautusi iš labai arti.

Pati duoną kepti sugalvojau 2009 metais, gimus mūsų dvyniams. Ilgai buvome ligonių, turbūt buvau išsiilgus tokiu žemėskiu, motriškių darbų. Kai šiuo savo noru pasidalinau su drauge Rasa, ta pačia, kurios močiutė kepė duoną, ji prisiminė turinti raugo. Tiesa, iš to pirmo mūsų kepmo nieko nešejo, duona buvo kaip plyta, bet nesėkmė noro neužgesino. Galiausiai pasigaminau savo „gyvą“ raugą ir iškepau gerą ruginę naminę duoną. Vėliau „atidirbau“ savo receptą, nenaudoju cukraus, sutrumpinu kepmo orkaitėje laiką ir „pažeminau“ temperatūrą. Supratau, kad tiesa, kas yra knygose rašoma: jei namuose ir už lango šalta, pačiam nejauku, tai ir duona nekils. Taip mano patyrimu ir yra, jei man šalta, lauke pagėluo, tai ir mano duonelė stovi vietoje... Taigi sakau: duona – gyvas organizmas.

Duoną kepu beveik nuolatos, ypač pries šventes – seima priprato, draugus vaišinu, lauktuvių įdedu.

Akvilės duonos receptas

Pirmausia reikia pasiruošti rauagą. 1 kg ruginių miltų užpilame kambario temperatūros vandeniu ir išmaišome. Tešla turi būti skystokos grietinės tirštumo. Indą uždengiame rankšluosteliu ir laukiamo, kol pradės kilti burbuliukai. Šiltesnėje temperatūroje šis procesas gali ivykti per parą, vėsesnėje – ir iki 2 parų. Kai raugelis išrūgsta, pasirodo burbuliukai ir jis pakiles ant sienelių, neleidžiame jam subliukštį, o pilame ruginių ir kvietinių miltų – vienų ir kitų maždaug po dvi stiklines. Labai svarbu, kad miltai būtų švieziai sumalti. Ilgai stovejė miltai gali prastai kilti. Taip pat pilame stiklinę vandens. Išmaišome tešlą ir indą, uždengtą rankšluosteliu, pastatome šiltesnėje vietoje. Stebime, ir maždaug po pusės ar paros, kai tešla akivaizdžiai pakyla ar net ketina lėpti per kraštus, suberime 4 stiklines ruginių miltų, pridedame 2 šaukštus druskos ir 4 šaukštus medaus, išmaišyto stiklinėje vandens. Galime berti kmynų arba kanapių sėklų. Išmaišytą tešlą dedame į skardą, išklotą kokybisku kepmo popieriumi, ir dar kildiname. Aš padarau kryželi. Užmaišius vakare, greičiausiai kepti teks ryte, palaikus per naktį, o jeigu užmaišysime ryte, tai kepsime greičiausiai vakare. Labai svarbu nepraleisti to momento, kai duoną būtina pašauti. Nes tešla gyva ir ji neatleis mūsų aplaidumo ar laiko neturejimo – sukris ir iškepus bus tarsi plastilino konstencijos. Duoną kepkime 225° temperatūros orkaiteje 25 min. ir 180° temperatūros dar 20 min. Kepant iš daugiau miltų, kepti reikės ilgiau. Tiesa, iškepimo laiką tinkamai nuspėti reikia patirties. Iškeptą duoną nuplaukime vandenuku su trupciu medaus, kad plutele būtų minkštės. Iškeptai duonai reikia duoti pailsei bent pusę paros – neraikykime jos tik iškeptos, lips prie ašmenų, galvosime, kad neiškepė. O jau kai visai atvės – skalsios duonos!

Rasa Žemaitienė, Prienų KLC komunikacijos specialistė

Nostalgiskas pasivažinėjimas „Viliukais“

(Atkelta iš 2 p.)

Renginio dalyviai taip pat turėjo galimybę susipažinti su Buities muziejumi, kurio rinkinį sudaro XVII-XX a. daugiausia Suvalkijos regiono lietuvių naudoti buities daiktai, pavyzdžiui, virtuvės spinta, pagaminta 1799 metais. Jauniausiems šventės dalyviams veiklos taip pat netrukė – jie galėjo iš karoliukų verti apyrankes, pasigaminti knygų skirtukus, žaisti petankę ir sudalyvauti „Viliuko“ piešimo konkurse.

Renginį vainikavo gardžiai soðyboje pakviþę ukrainiecių **Irinos**, **Anos** ir **Majos** išvirthi baršciai bei **Vido Pažeros** kazane ruoštasis plovą. Pasak vaïšes ruošusių šefų, skaniu baršciu plaspaltis – geri produktai,

o plovo – nuotaika.

K. Pažerienė sako norinti muziejų prikelti antram gyvenimui, „nes iki šiol jo egzistavimas buvo labiau vegetacinės būsenos“.

– Norint paversti muziejų gyvu, reikia padaryti jį matomu, o tai pasiekti galima naudojant aktyvią reklamas ir sklaidos priemones, ir ištraukiant žmones į muzieje organizuojamas šventes, renginius, edukacijas. Birželio 23 d. organizavome puikią Joninių šventę, o liepą vaikai buvo pakvesti į edukaciją „Mindaugo karūnavimo dienos belaukiant“. Kuo daugiau renginių, tuo smagiau, – mintimis apie muziejaus veiklos viziją dalijosi vadovė.

Miglė Kalinauskaitė

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOSES, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės_pavaduotoja@gyvenimas.info; APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė@gyvenimas.info; Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodiene, maketas@gyvenimas.info. Mob. tel. 8 605 19 327. Redakcijos nuomonės nebūtinai sutampa su laiškų autorų nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paþtas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

remia rubrikas
„Jaunimo
skveras“
ir „Tai, kas
išaugina...“

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spaða. Apimtis – 3 spaðos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas – 1750 egz.
Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus Spaustuvė“, Seirijų g. 17,
tel. (8 315) 73786.

